գերեզմանը տաճարի պէս պատուել կուտաս։ Բայց դու, որ ոչ միայն քու իմաստուններդ կը սիրես, այլ և զիմաստունները պատուողն ալ չես արհամարհեր, ընդունելով թէ որ բոլորովին անարժան չես սեպեր՝ աս եռաքի տողերս ալ, որ քու բարեկամիդ արձանին նայելով՝ գրեր է անոր զարմացողներէն մէկը.

Ինդ սեմականդ անմահութեան ոչ ընդ մահու յառեալ արձան
Մրխրանայ տուն Հայկազին, նախանձարկու քև հանուրց գոլ.
Ոտնառեալ խուժիցըն հէնք՝ յինքեանց դատող սարսեն յաջոյդ
Օ որ պաշտէն սիրահամբոյր հսկող հանձար յաներևոյթս,
Ընդ ըզբանըն զիսկական աթենախառնըն գիտելով
Ի յանհասից շնորհաց պըճնեալ զիմաստնարանդ երկնապարիկ.
Ում թէ բնութիւն մոռացամիտ ժխտեաց անդրի արժանւոյդ,
Դարք կայցեն կամարակապ և ժամանակն իցէ տաճար։

Հ. Ղ. Մ

ՅՈՎՀԱՆՆՈՒ ՍԱՐԿԱՒԱԳԻ ԻՄԱՍՏԱՍԻՐԻ ԵՒ ՎԱՐԴԱՊԵՏԻ ԱՍԱՑԵԱԼ ԲԱՆ ԻՄԱՍՏՈՒԹԵԱՆ Ի ՊԱՏՃԱՌՍ ԶԲՕՍԱՆԱՑ ԱՌ ՁԱԳՆ ՈՐ ԶԱՂՕԹԱՆՈՑԱՒ ՆՈՐԱ ՃՌՈՒԵՂԷՐ ՔԱՂՑՐԱՁԱՑՆ ՈՐ ԿՈՉԻ ՍԱՐԻԿ։

Ամբոխն և զուարթուն թըռչուն հրսկող և բարբառող,
Կանչող և կարկաչող, ճրռճուռող ձայնող պաշտօնասէր,
Բայց եկ ինձ մերձ 'ի գովութիւն զի արարչին փառք մեծասցին,
Մեծն 'ի փոքուդ քարոզեսցի և քաջարուեստըն ծանիցի։
Բազաւ թըռչուն մեզ թեւաւոր 'ի ջուրց բըղխեալ ընդ հոմասեռս,
Բայց տեսակաւ դու անջատեալ ընդ փանաքիս և աննըշանս.
Ի նոյնսըդ յամրաշարժ և գեղով անվայելուչ,
Ըստ հասակի յոյժ անարգիկ և յօդայինս վերջադասեալ.
Ընքատ և անհամբար ընդ այլն և դու ես կոչեցեալ,
Ընհոգ և անարար, որպէս ուսաք 'ի Քրիստոսէ.
Բայլ ըստ անձին ես քաջավարժ բոլոր մասամբ անձնականաւդ,
Լոհեմ և ողջախոհ, իրաւացի և քաջասիրտ.
Խակ արուեստիւ դու երաժիշտ ամենահնար անվարդապետ,
Ինքնաբաւ ինքնուսումն վայրաբնակ և անքաղաք,
Ընմերձ և մօտաւոր, ուրախարար լըսասիրաց,
Քաղցրաձայն դաշնակաւոր՝ որպէս կարծեմ ըստ արուեստին,
Պաստկախօս և հարթավանկ, խանդաղատող և ողբերգակ,
Հրամայող և ողոքող, ըզխրատականըս ներադրող,
Պաառնացող և հեզախօս, գրգռող կոչող և հրաժարող,
Կականող և ձայնարկու, յոյժ խընդացող և զուարճացեալ։
Բայց գիշերըն քեզ 'ի տիւ, և խաւարն որպէս ըզլոյս,
Ցըքնասէր մըշտապաշտօն ըստ անմարմնոցըն սարասի,
Յօժարախորժ յաշխատութիւն և վաստակօքըն հանգուցեալ,
Պիտոյիւք սըղագունիւք իբր անձաշակ մարմին լըցեալ,

Լուսագօքրն կերակրեալ որպէս ունող զայն զօրութիւն,
Պարապեալ միայն երգոց ընդ գերակայսրն կենդանիս։
Նգիր օրէնք ես միանձանց և կրշտամբիչ հեղգացելոց
Ոչ միով այլ յոլովիւք, որպէս տեսաք 'ի նախերգեալսդ։
Ո՛վ պարող դու անձանձիր և կաքաւիչ յոքնանրւագ,
Ննջշան երևելի, և անպատիւ փառաւորեալ.
Քանչելի 'ի քեզ խորհուրդ որոց ' ընտրեաց տէր յաշխարհէ.
Այց չառեր դու զօրութիւն որով դիւրաւ խօսին լեզուք.
Ոչ մրտեր 'ի վերնատունն ընդ հրաւիրեալսրն յաւետիսն.
Դրդ ուստի՞ ի՞ցէ քեզ խօսել յայլալեզուս և յընտանիս.
Այլ ուստ ինձ զի ծանեայց կիսակատար իմաստակիս.
Մի՛ պատճառեր զանբանութիւն դու յօդաձայնրդ վերծանող.
Նյօդ ձայնիւ վարդապետեա, և ըստացիր զիս աշակերտ.
Օ՛ի հատուցից քեզ փոխարէն ընդ ուսելոյ իմաստութեանն,
Դրձակեալ քեզ ներբողեան Թողից ըզկնի անապական,
Դ՚ռ հանդերձեալսրն ժամանակ անջընջելի քաջայարմար,
Յորդորականս և վայելուչս, յորմէ օգտին իմաստնացեալք։

Զգէն պատասխանէ։

Ասա լուայ և գիտացի զոր իմացար և խօսեցար.
Դյժմ հրամայես և մեզ պատմել 'ստ որում ունիս 'ի քեզ իմաստս,
Ոստ այսպիսում յեղանակի որ ասել գայ 'ի կարգի,
Նխոտոր և անսայթաք, Թէպէտ անբաւ է զոր Թողում։
Ոչ մեղայ ոչ մահացայ, ոչ կորուսի զոր ընկալայ,
Օաւանդրն պահեցի և տուգանաց ոչ ըզգացայ.
Ընչինեցի ես աշտարակ զի յոգնակի դարձեալ մեղայց,
Կամ ընկալայց ըզպատուհաս նրմանապէս բանաւորացդ
Միոյ շրթան և բարբառոյ բազմատեսակ բաժանելոյ,
Ոչչար կամաց միութիւն այնու 'ի բաց անջատելոյ.
Օ՛ի և բազմացն է միութիւն նրմանապէս պարսաւելի,
Փոխադարձիչ յոչ բընաւոր ըստ մեղանացրն շահեցման։
Դրդ կացի 'ի բնականին որոյ պարգևն է յայտնութիւն
Որ 'ի լրման ժամանակաց ընծայեցաւ փոքու հօտին,
Ընձեռեցաւ նոցա բազում զի կոչեսցին բազումքն 'ի մին.
Օ՝որ միովքն կորուսին՝ հակառակաւրն շահեսցին.
Որպէս և այլ տրնտեսականքն որով կեցաք 'ի մահուանէ
Ոչմեզ նորոգեցին ընդդիմակօք սրխալանացն։

Դրատասդասդանէ վարդապետն ղդիմադրութիւնն յԶգէնն
և առնու ոճ ամբաստանութեան։

Օ՝ԱՏՍ ասայ պատճառ բազմանրւագ եղանակացն
Ոչչունրն քաղցրախօս 'ի հարցանելրն մեր ընկա.
Թէպէտ բազմացրն միութիւն, Թէպէտ միոյն տարբերութիւն,
Ընականին 'ի բաց դրութիւն վասրն սղալման առ վեհագոյնն
Նրմանապէս են պատուհաս որպէս գիտեմք 'ի բնութենէ,
Ասայ ես դեղերմամբ ևս 'ի բազմաց ամաց հետէ.

1 Յօրինակին որով։ Զառաքելոյն ակնարկէ։

Օ՛ի տրքնեցայ զոր ամենայն և ըզգիշերքն բովանդակ
Բ՛ռ իմաստքս ցանգութեամբ, նա և սիրոյն որ առ հանՀար։
Օ՛այս ասաց և հաստատեաց որպէս կրնիք իւրոցն իրաց.
Յանդիմանեաց ըզմեզ ուղիղ, և ինքն օգովքն սրլացաւ,
Ի՛ բարձրութիւն ոստոյն նրստաւ ըզհայրենին բարբառելով.
Բ՛զաղակաւ զիս ձանձրացոյց, և չօգտեցայ 'ի խոկմանէն.
Տ՛ըրտմեցայ և զուարՀացայ 'ի մէջ երկուցքն պաշարեալ.
Յանուանէ զնա կոչեցի և խօսեցայ դատաստանաւ,
Հ՛արցի և քննեցի և պարտեցայ 'ի յաղթութեանն։
Բ՛սացի ընդ անմեղին որ Հարտարէր առ իս բանիւ,
Պ՛աղտնեօք ներհակ ձայնիւ ջանայր յաղթել ինձ 'ի մարտին.
Բ՛ռեմ, ընդէ՞ր դու զիս նեղես ըզխորհեցողս իմաստութեան.
Ա՛ւշի մրտացս իմոց յաղթես անդրլակի ժուժողութեամբդ.
Խորհրդոցս այլայլութեամբ ըզդեգերանս անշահ առնես,
Ը՛զհայեցուածքս բաժանես, լընուս զականջքս խռովութեամբ.
Ինդ որս և միտքս արտաքերին ոչ յամելով առ իս ինքեան,
Ա՛ազեն արտաքս իբրև ընդ ծերպս և բնաւ արգել ոչ ունելով։
Ի՛ գիւտրն քո փութամ և. ըզգբրեալքն մոռանամ,
Ի՛ շահաւէտ Հառից զբրկիմ առ 'ի շահել զոչ Հահելիդ,
Յանապատի աստ գամ նրստիմ զի օգտեցայց հանդարտութեամբ,
Բ՛սացից և իմացայց զի մի՛ եղէց ընդվայրատանջ,
Բ՛շխատեցայց անշահաբար ունայնատուր խմաստութեամբ[1].
Ռ՛ազմադիմի ինաստուն ձրգմամբ որ հանդիպի 'ի մէջ մարդկան
Պ՛ու նեղես զիս անձանձիր որպէս գրտեալ յինէն վընաս,
Պ՛ատախազես աղաղակաւ որպէս օրէն է զբրկելոց,
Բ՛տենաբար առ դատաւորն սաստիկ զինէն ամբաստանես.
Կամ թէ կարծես զիս թըշնամի օտարապէս քեզ մարտուցեալ։
Օ՛որմէ սիրեմբդ տրրտրնջեմ, զի աստ կրեցի զոր ասացիդ.
Ղ՛ան այսու ևս աշխատիմ զի մուրհակաւ ամբաստանեմ,
Յոլով ժամքս պարապեալ 'ի գրով ձեռին ըզքէն տրրտունջ.
Ը՛զկարևորսըն մոռացեալ որով ապրէ անձն և մարմին,
Ը՛զմերձն առ նոյնքս խափանեալ որով լինի իմաստնանալ,
Օ՛ուգել մեծաց և անուանեաց, նաև վերին իսկ զօրութեանցն։
Ը՛րդ ես ո՛չ երբէք ծանեայ զիս վարեցեալ յորս ասացիդ,
Ռ՛այց աւելեօք ամբաստանեմ զի ծանիցի ոսոխութիւնն,
Որպէս սովոր են զայս առնել որ յատենի են դասեցեալք',
Օ՛ի բանքըն զօրասցին և մարթասցեն առնուլ օՀան։

Վ՛ասն Լեշկէին[3] որ Նանոպն 'ի վերայ վարեցաւ։

Յ՛ԳԼ և զայժմուս իսկ պատահումն ոչ լըռեցից արտաքերել.
Ը՛զնախահօրքն փոխազգեստն որ յետ յանցմանն ընձեռեցաւ
Ը՛պացոյց մեռելութեանն և գուշակիչ ունակութեան,
Ը՛զվերարկուս ինձ համունակ զայս արարեր դու անպիտան,
Օ՛ի 'ի քո բանսդ անդ ըզբաղմամբ ներկեաւ սաստիկ այս մելանաւ։
Ռ՛այց ասա ինձ գիտակաւ զոր հարցանեմքս խորհրդիւ.
Օ՛ի թէպէտ ըզբոբոխազն դատեցելոյն չապաքանել,

1 Յորինակին խանգարեալ է բառդ։
2 Գուցէ դոբեղէուս։
3 Լեշկամաշկ, վերարկու մաշկեայ։

Մեր ազգակից ես սոխակի՝ ասա դու ինչ դիմադրութեամբ՝,
Ինդիր չունիս դու քեզ կայան յանապատի որպէս նոքայն.
Երաժիշտք են և նոքա, բայց ցանկացան անապատի.
Դաշնականացին նուագք ըզբացավայրսըն զարդարեն.
Սակաւուց եղև լսել[2] ըզբարեձայն երգատրութիւնն.
Դողեցան և գրգռեցան յորոց լուան ըզքաղցրավանգն։
Ամփիոն այր Թեբացի և Արիոն միթեմնացի,
Որփեւս Թրակացի[3], այս երաժիշտք են մեծագովք.
Այլ նրաղեալ են առ նոքօք որք բնականաւն են պաճուճեալք,
Օր գործի այսր արուեստի նոքա չունին 'ի բնութենէ։
Մի և դու ես յայնցանէ զորոց լուար ըզպատմութիւնն,
Համարուեստ և անուանի որպէս արդիւնքըն վրկայեն.
Բայց միով ես պակասեալ, զի չսիրեցեր զընդ նոսա կեալ
Եւ չարարեր անդ քեզ դադարս ուր և նոքա են տաւաղեալ.
Այստ գաս նրատիս մերձ առ ինև իբր արուեստիւ ինձ յանգակից,
Բազմաղեաւ երգարանաւ եղանակես և կաքաւես.
Հոմերական տաղիցըն չափ քեւ[4] ծանուցեալ լինի բազմայ
Յոտանաւոր և ցուցական ըստ քերթողացըն տեսակի,
Կամ թէ ևս աւելագոյն, որպէս թըւի ինձ գիտողիս.
Օր վարժուն և կրթութիւն ոչ ժամանէ առ բընութիւն։

Հաւն պատասխանէ ամբաստանաբար առ Վարդապետն։

ՊԱՐՁԱՒ պատասխանեաց բոլոր բանիցս ասացելոց,
Երագագոյն քան զոր լըւաւն ապաբանեաց հագներգութեամբ.
Ծանոյց ինձ հաւաստեաւ կորովակի արտադրութեամբ
Օիմաստիս խորհրդոց մեզ ընդ միմեանս բնակութեան.
Այլ, Ըես արդարախօս ամբաստանողդ ըզմինչ բանիւք.
Տարապարտ տըրտընջեցեր յորըս ես ոչ եմ պարտաւոր.
Լուր և դու իմոց բանից, արդարախօս դատեցելոյս։
Իմ և ձեր է այս աշխարհ յորում և դուք էք պանդըխտեալ,
Ինտանի և սեպհական ըստ որում էրըն բնակութիւն,
Ի յարարչէն մեզ աւանդեալ տեղի ուսման և աճեցման
Յարմարական մեզ առ 'ի պէտս որպէս ունիմք ըզկազմութիւն,
Դուք ըզձերըն տուժեցայք վասըն յանցման առ արարչին,
Այստուածութեանըն ցանկացայք, զոր ունէիք՝ զայն կորուսէք.
Յերկինս ելանելով մերձ առ դրժոխքս սողացէք,
Զեռնարկելով առ ճոխանալ՝ աղքատացայք և տնանգացայք,
Ի գերակայսն ամբառնալով կործանեցայք 'ի ստորին վայրս,
Ի մեծ փառըս դիմեցմամբ վերջոտնեցայք աստ առ մեզ.
Օ արարչին բան մոռացայք, և բանսարկուին հաւանեցայք,

1 Յօրին. խանգարեալ է։
2 Յօրին. լսող։
3 Ամփիոն երաժիշտ յոյն՝ արքայ Թեբացւոց, որ և պարսպեաց զԹեբէ. կամ որպէս քերթողքն առասպելեն, քնար յԱպողոնէ ընկալեալ, և նորին նուագացն քաղցրութեամբ զքարինս շարժեալ 'ի շարս և 'ի զետեղումն պարսպացն ընթացուցանէր։ — Արիոն քերթող և երաժիշտ 'ի Մեթիմնա քաղաքէ Լեսբոսի՝ Թովեալ ասի քնարաւն գլխին մի, որ ապա ընդ ատեղատուսն գասեցաւ։ — Իսկ Որփեւս երգիչ կամ քերթող էր անուանի, յորոյ 'ի լուր ձայնին գազանք ամենիք ընթանային, և կողերք ծառոց ծափ զծափի հարկանէին։
4 Յօրին. Ե։

Օրինաք՝ անօրինեալք և անիծիւք դատապարտեալք,
Յանմեղութեան անդ ոչ կացեալք, անթիւ չարեաց եղէք պահակք։
Զարդարութիւնն կորուսեալք՝ յոքունց մեղայ եղէք գլուխք,
Հեարքդ ծառայք ախտից գլտայք հաւանութեամբ մարդասպանին։
Ծառայքս 'ի ձէնջ ապըստամբեալ որպէս և դուք 'ի տեառնէն,
Զուշ և տատասկ ձեզ փոխարէն զի չսիրեցէք ըզփափկութիւնն.
Մահու վըճիռ ձեզ հատուցումն զի չախորժէք ըզկեանս անեղծ.
Զոչնամութիւն առ սիրեցեալն ըստամբակացդ առ սիրուն հայրն.
Ընդրադարձիլ ձեզ առ երկիրն ապականիչքդ պատկերին,
Կերակուր ձեզ 'ի վայրէ որպէս և մեզ երկրակեցացս,
Ընտանականքս պարենիկ չիմացողացդ ըզվայելուչն,
Ընդ մեզ կենակցութիւն ձեզ չընտրողացըդ առ Աստուածն,
Ի ծառայս անզուգութիւն՝ զանզուգութիւն մեծարողացդ։
Բայց և անմեղքս փնասեցաք վասն ձերոյդ ժըպրհութեան.
Ի փառըս ձեր մեք գոյացեալք և վասըն ձեր ապականեալք,
Ոչ միայն մահուամբ, այլ և սաստիկ գանարբութեամբ,
Ընդ ընկալողացդ ըզտեառնէն կամքս չընկալողքս ըզգիտութիւն,
Ընդ ազատ կամաց ունողսըդ հետևեալքս ըստ բընութեան,
Ընդ մըտաւորսդ և բանաւորս անբանութեամբ պարաւանդեալքս։
Ընդ մեզ և ձեզ առ հասարակ եղէք գլուխքք կորըստեան,
Օր և ընդ մեր իսկ տուգանաց պարտիք համար տալ արարչին։
Յու աղէտք վըշտագինք պարապատեն ըզմեզ յերկրի,
Սորշակք և ձըմերունք և պիտոյից պակասութիւնք,
Յաւք և խօթութիւնք և տարաժամ մահու արկուածք,
Ոչք յաւելան վասն մեղայ զի տանջեսցեն զբստահակողսն.
Յորս աւելի մեք աշխատիմք՝ ոչ ունելով յարկս և քաղաքս,
Ոչ համբարքս մըթերեալս 'ի լիութիւն հարկաւորացն,
Ոչ դեղս և ոչ բըժիշկս որով ցաւոց ախտ դադարէ,
Ոչ կակուղ ինչ կերակրիկ մեզ 'ի սփոփանքս դիւրութեան.
Յու 'ի վերայ ամենայնի՝ մեաք կերակրիմք որպէս հատիւ.
Ի միմեանց ևքս ծախիմք որպէս գիտէք և տեսանէք։
Ընդ եթէ այսքանեաք մեղաք զորքս թուեցաքըդ վերագոյնդ
Օրկեցայք դուք 'ի կենաց և յընտանի բնակութենէ,
Ինչ զի՞ էք մեղադիր որ չզըրկեցաք զոք 'ի տեղւոյ,
Ոչ անցաք ըզսահմանաւ զոր աւանդեաց մեզ արարիչն.
Օրկումքն մեր 'ի ձէնջ, և դուք ըզմէնջ ամբաստանէք.
Իրաւամբք դատեցարուք ըստ հրամանի ըստեղծողին։

Ընդդատրութիւն երկոցունց բանից և զպարտութիւն խոստովանել վարդապետին։

ՈՐՀՄԱՐՏԻ զայս խօսեցաւ ըստ պատահմանցըն հանդիպման,
Ըզբացատրեալ հոյլքս բանից իմաստաբար բարբառելով։
Որով յաղթեալ մեզ իմաստնոցս և կարծեցեալ բանաստեղծացս,
Ընդունեմբ յանդիմանեալ, ոչ կարօտեալ երկար բանից։

1 Յորն. օրինակօք։